

Man kan ikke staa her Gang paa Gang og tale om Sparsommelighed og sige, at vi skal søge at skaffe Balance, og saa, hver Gang der kommer Forslag om Nedsættelse paa et bestemt Punkt, nægte at være med til det. Man kan ikke blæse og have Mel i Munden paa een Gang, det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard. Naar vi nu siger, at vi tror, en Ordning kan gennemføres for de 800 000 Kr., saa kan det ikke nytte, at man — for at bruge Partiets egen Udtalelse overfor os andre — siger: Een højere op, for saa naar vi ikke til Balance. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man kan gennemføre en Ordning, som ikke vil volde særlige Vanskeligheder, ved det Beløb, der er foreslaaet af Ministeren og tiltraadt af Udvalgets Flertal, og derfor er min Stilling den, at jeg stemmer for dette Forslag.

Larsen-Badse: Jeg sluttede før med at sige, at det var beklageligt, om denne Sag skulde bevirke, at der gik Partipolitik i Bevillingerne til Hedeselskabet, og naar det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard udtalte, at Venstre var det Parti, der kendte bedst til Hedeselskabets Virksomhed, vil jeg takke ham for, at han dog ikke føjede til, at det var det eneste Parti, der havde Interesse for Hedeselskabets Virksomhed. Min ærede Partifælle Hr. Vesterager talte jo paa en saadan Maade, at det ærede Medlem maa have faaet Forstaaelsen af, at der ogsaa i andre Partier maa være et uhyre stort Kendskab til samme udmærkede Selskabs Virksomhed. Men jeg vil gøre en Bemærkning til. Der har jo været et bestemt Tidspunkt, hvor Venstre kunde akkviescere ved en Ordning med 50 000 Kr. mere end det af Flertallet foreslaaede. Disse 50 000 Kr. mere udgør ved 28 000 Vognladninger 1 Kr. 75 Ø. pr. Vognladning. Jeg skal ikke kunne sige, hvor mange Vognladninger man bruger paa 1 Td. Land, men tager man 10 Vognladninger, vil man forstaa, at det pr. Tønde Land kun vilde blive et ganske ubetydeligt Mertilskud for de paagældende, hvis man var gaaet med til det Forslag, som Venstre, paa et vist Tidspunkt i det mindste, mente at kunne gaa med til.

Jeg skal derefter rette et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister og for øvrigt ogsaa til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, der begge har tangeret dette, at Tilskuddet blev givet uden Hensyn til, om Ejeren var en velhavende eller mindre velhavende Mand. Det forekommer mig

utrolig vanskeligt at drage en Grænse. Statens Opgave ved at støtte denne Foranstaltning er, at Jord, som ikke giver tilfredsstillende Udbytte, kan komme til det i højere Grad ved at blive tilført Mergel, og hvad enten det er en velhavende Mand, der ejer den magre Jord, eller det er en fattig Mand, maa det dog samfundsmæssigt være af lige stor Interesse, at Jorden gennem Tilførsel af Mergel, Kalk o. s. v. kan blive kulturelt forbedret, saaledes at den giver et større Udbytte. Dette opfatter jeg som Opgaven. Hvis Opgaven var at give en Privatmand Tilskud, saa vilde den forekomme mig at være forfejlet. Opgaven maa være noget videre end at drage en Grænse imellem, hvor stort Areal der er, og hvor stor Ejendomsskylden er. Der kan overhovedet paa dette Punkt ingen Grænser drages. Statens Opgave ved denne Bevilling er at faa den Jord, der egner sig dertil, tilført Mergel og Gødningskalk, saaledes at den kan blive mere frugtbar. Alt det andet ligger fuldkommen udenfor det, som Rigsdagen skulde beskæftige sig med i dette Spørgsmaal.

Knud Hansen: Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard staaer i meget nær Forbindelse med Hedeselskabets Bestyrelse, og derfor tillader jeg mig at forespørge det ærede Medlem, om der ikke fra Hedeselskabets Bestyrelse er rettet en Opfordring til Venstre om at tage det Ændringsforslag, de har stillet, tilbage, saaledes at der kunde blive fuldstændig Enstemmighed om den Bevilling, der gives til Hedeselskabet. Jeg føler mig nemlig fuldt overbevist om, at hvis Formanden for Hedeselskabet, Hr. J. C. Christensen, nu var Medlem af dette høje Ting, vilde han opfordre det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard til at tage sit Ændringsforslag tilbage (Modsigelse). Jo, det vilde han absolut have gjort. Jeg vil drage i Erindring, at sidste Aar rejste jeg Spørgsmaalet om at faa bevilget mere til Hegns- og Læplantninger. Jeg gjorde det ved første Behandling af Finansloven, jeg gjorde det ogsaa ved anden Behandling, og til tredie Behandling blev der af Socialdemokratiet og det radikale Venstre stillet Ændringsforslag om at forhøje Bevillingen til det, Hedeselskabet havde ønsket. Jeg undlader ikke at gøre opmærksom paa, at Formanden for Hedeselskabet ved Generalforsamlingen havde udtalt, at her var et Spørgsmaal, hvor Hedeselskabet maatte blive ved at banke paa Rigsdagens Dør, indtil det fik, hvad det mente var nødvendigt. Det